

mig i forkøbet med – men det skal han ikke høre noget ilde for; det er jo kun, fordi hans parti har været dygtigere til at skaffe sig flere stemmer, så han kom op før mig. Hr. Kjeld Rahbæk Møller sagde, at man kan henvende sig til de kommuner, hvor der er VK-flertal, men i Kommunernes Landsforening med formanden fra partiet Venstre i spidsen er man jo slet ikke enig med Venstre her i salen. Der er så og så mange ting, formanden for Kommunernes Landsforening slet ikke ønsker udliciteret, også ting, som for min skyld gerne må udliciteres.

Men hvis den ideologi, som dagens forespørgsel og de taler, der er holdt i dag af forespørgernes repræsentanter, er udtryk for, hvad f.eks. partiet Venstre mener, kan de da bare gække hen og gøre det. Der er ikke nogen, der skal hindre dem i det, og vi skal ikke fra dette hus pålægge hverken amter eller kommuner, hvordan de skal bære sig ad. Der skal nok være andre dage, hvor Venstres talerør her på talerstolen står og taler om det lokale selvstyre og det kommunale selvstyre; men når det passer bedre ind i krammet, vil man befale kommunerne, hvordan de skal bære sig ad med at løse opgaverne. Længere ud på landet med den!

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg vil gerne gøre hr. Arne Melchior opmærksom på, at vi i forbindelse med præsidiearbejdet og i forbindelse med Sekretariatet tager forespørgslerne ind i rækkefølge. Der er mange forespørgsler, og det er rigtigt, at denne ligger langt tilbage. Men vi søger i samarbejde med ministre og ordførere at tilrettelægge arbejdet her, så godt vi kan.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Når vi har ønsket en forespørgselsdebat om dette tema, er det jo blandt andet for at give Folketingset og befolkningen mulighed for også at stifte bekendtskab med hr. Arne Melchior's synspunkter på området. Fordelen ved en forespørgselsdebat er, at alle partier har mulighed for at deltage i en dialog om tingene, og hvis man begrænser sig til en klinisk udveksling af spørgsmål og svar, får man jo ikke dialogen.

Så var hr. Arne Melchior inde på, at CD har det pragmatiske synspunkt, at tingene skal ligge dér, hvor de kan gøres bedst og billigst, og så er man i CD ikke så optaget af, om det er i privat eller offentligt regi. Problemet er jo bare, at man kun lægger 9 pct. af opgaverne ud og får afprø-

vet, hvad der er bedst og billigst. For de 91 pct. af opgaverne finder man aldrig ud af, hvad der er bedst og billigst, fordi de kun ligger i offentligt regi, så man ikke har noget grundlag for at vurdere, om de nu også ligger det rigtige sted.

Resultatet af en udlicitering kan jo godt være, at det er det offentlige, der vinder. Det har der været eksempler på, og det er jo fair nok, hvis det offentlige er i stand til at løse opgaverne billigere og bedre. Men en gang imellem kan man godt stille sig selv det spørgsmål: Hvorfor har man så ikke for længst taget sig sammen og gjort det bedre og billigere, hvorfor har skatteyderne i årevis betalt for meget for en service? Men o.k., det er fair nok, og så har man da gjort den erfaring i kommunen. Men 91 pct. af opgaverne i kommunerne gennemgår ikke det ønske om at få afprøvet, hvad der er bedst og billigst, som hr. Arne Melchior giver udtryk for.

Så klandrer hr. Arne Melchior dagsordensforslagets brug af ordet måltal for udlicitering og hævder, at hvis man har genprivatiseret, er problemet at bruge ordet privatisering, for det er ikke det, der er tale om, men udlicitering. Men hvad så, hvis man har udliciteret noget, skal man så trække det tilbage, hvis man er gået for vidt? Nej, det, der er tale om med et måltal, er jo netop, at en vis mængde bliver afprøvet. Resultatet af udliciteringen af udbudet er noget helt andet, og det er der ingen af os herinde der ved hvad resultatet vil blive af. Jeg håber selv, at det bliver små og store private virksomheder, der løber med ordrerne, men hr. Arne Melchior behøver jo ikke at håbe det samme.

(Kort bemærkning).

Lars Løkke Rasmussen (V):

Forespørgerne kunne godt have sparet sig denne debat, sagde hr. Arne Melchior, og man må i hvert fald konstatere, at CD har sparet sig selv i debatten, for mæge til tale uden megen substans om emnet skal man da lede længe efter. Det var jo en stor tale om proceduren, det rimelige i overhovedet at rejse debatten osv. osv. og en misforståelse af hele formålet med forespørgselsdebatten.

Hr. Arne Melchior sagde, at forespørgerne bare kunne have spurgt sig for rundt omkring, for så kunne de få svar på de ting, forespørgslen havde til sigte at afdække. Men forespørgslen har jo ikke haft til sigte at afdække noget. Det, der ligger til grund for forespørgslen, er jo en konstatering af, at det står skralt til med at få efterprøvet opgaveløsningen i den offentlige